

दरिः

दहुरः

दर्पः

दरत्. [दृ] स्त्री, (दृष्यातीति । दृ विदारणे +
 “श्रुदभसोऽदिः ।” उर्णा । १ । १२६ । इति
 अदिः ।) प्रपातः । भयम् । पर्वतः । इति
 मेदिनी । दे, ३० । श्लेषजातिः । इति
 लिङ्गादिर्वयधे अमरः । (देशविशेषः । यथा,
 राजतरङ्गिण्याम् । १५७ ।
 “दरतुरस्काधिपयोः केशरिवराहयोः ।
 हिमवन्धिन्योरासीहायोर्वर्ष इवान्तरे ॥”)
 हृत् । तीरम् । इति सिद्धान्तकौमुद्यासुबादि-
 हतिः ।
 दरदं, स्त्री, (दर ईवत् हायति शुध्यतीति । दे +
 कः ।) हिङ्गुलम् । इति राजनिर्घण्टः । (कश्चित्
 पुष्पिष्ठोपि इत्यते । अस्य पर्यायो यथा,—
 “रत्तं मर्कटश्रीवेषं हिङ्गुलं दरदो रसः ।”
 इति वैद्यकरत्नमालायाम् ।
 पर्यायान्तरं यथा,—
 “हिङ्गुलन्दरदं श्लेष्मं पित्राङ्गुलपारदम् ।
 दरदं विषः प्रोक्तश्चर्मरः सुकतुलकः ॥
 हंसपादस्त्रुतीयः स्याद्गुणवातुत्तरीत्तरम् ।
 चर्मरः सुकतुलकः स्यात् सपतः सुकतुलकः ॥
 जवाङ्गुलमसङ्गाधो हंसपादो महोत्तमः ॥”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।
 “दरदं तक्षुल्यं जला षट्पात्रके त्रिदिनम् ।
 भाषं जम्बीररवेचाङ्गुलैश्च वा रवेचकुशा ।
 ततश्च जम्बीरवारिवा चाङ्गुलैश्च रसेन परिश्रुतम् ।
 जला स्थाणीमथे निघाष तदुपरिकठिनोष्ठम् ।
 चाब शरावं तत्र त्रिंशद्द्वारं जलं देयं उच्छेद्यं
 तथैव तदुहपातनेन चिकित्सां शिवजः ॥”
 “हिङ्गुले हिङ्गुसुर्याति दरदः सुकतुलकः ।
 रसगन्धकसम्भूतो हिङ्गुषो देवदत्तकः ॥
 अन्धगर्भवेः पिष्ट्वा दरदो माहृषिव च ।
 दुग्धेन चमसा पिष्टः सुन्मीभूतो विशुध्यति ॥
 अन्धश्च ।
 मेरीदुग्धेन दरदमन्धवर्गेभिर्भावितम् ।
 सप्तवारं प्रयत्नेन मुह्यिभायाति निश्चितम् ॥
 अन्धमतम् ।
 दरदं शोणिकायकं पकं जम्बीरजैर्द्रवैः ।
 सप्तवारमन्धमैर्भाषितं मुह्यिमेति हि ॥”
 इति वैद्यकरत्नमालायाम् चारुमारजाधि-
 कारे ।)
 दरदः, पुं, (दरं भयं ददातीति । दा + कः ।) देश-
 विशेषः । भयम् । श्लेषजातिमेदः । इति
 शब्दरत्नावली । (अयम् पूर्वं चन्द्रिय आधीत्
 यथात् क्रमशः उपनसनादिक्रियाजोपात् शूद्र-
 जादिकं प्राप्तः । यदुक्तं मनी । १० । ४३-४४ ।
 “शूद्रकेशु क्रियाजोपादिमाः चन्द्रियजातयः ।
 हृष्यन्तं मता जीके ब्राह्मणादृशनेन च ॥
 यौकशाचौद्रप्रविडाः कामोषा जवनाः शकाः ।
 यारदा पङ्कवाचीनाः किराता दरदाः खशाः ॥”)
 दरिः, स्त्री, (दृ + इत् ।) दरी । इति शब्द-
 रत्नावली । (तच्चकजुषोत्पन्ने सर्पे, पुं । इति
 महाभारतम् ।)

दरितः, त्रि, (दरो भयमस्य सञ्जातः । दर +
 तारकादित्वात् इत्च् ।) भीतः । इति हेम-
 चन्द्रः । ३ । २६ ॥
 दरिद्रः, पुं, (दरिद्राति दुर्गच्छतीति । दरिद्रा +
 अच् ।) निर्धनः । तत्पर्यायः । निखः २
 दुर्विधः ३ दौनः ४ दुर्गतः ५ । इत्यमरः । १।१।
 ४६ ॥ क्रीकटः ६ दुखः ७ । इति जटाधरः ॥
 अक्षमितः ८ । इति दानधर्मः । तस्य कारणं
 यथा,—
 “अनुपोष्य त्रिरात्राणि तीर्थाव्यनभिगन्थ च ।
 अदत्त्वा हेमधेनूच्च दरिद्रो जायते नरः ॥”
 इति पाद्मि भूखण्डम् ॥
 “दरिद्रो यस्त्वसन्तुष्टः कृपयो योऽजितेन्द्रियः ॥”
 इति श्रीभागवतम् ॥
 दरिद्रा, च ज्ञु दुर्गत्याम् । इति कविकल्पद्रुमः ॥
 (अर्धा-परं-व्यक्तं-सेट् ।) दुर्गतिरक्षिणीभावः ।
 च ज्ञु, उपर्युपरि पश्यन्तः सर्वे एव दरिद्राति ।
 इति दुर्गादायः ॥
 दरिद्रायकः, त्रि, (दरिद्रातीति । दरिद्रा + क्तुल् ।)
 दरिद्रः । इति मुग्धबोधम् ॥
 दरिद्रितः, त्रि, (दरिद्रा + कर्त्तरि क्तः ।) दरिद्रः ।
 दरिद्रायुक्तः ॥
 दरिद्रिता, [ऋ] त्रि, (दरिद्रा + ङच् ।) दरि-
 द्रायकः । दरिद्राघातोः कर्त्तरि ङन्प्रत्ययः ॥
 दरोदरं, स्त्री, (दरो भयं तज्जनकं उदरं यस्य ।
 प्रायशः सर्वेषाञ्चकत्वादेवास्य तथात्वम् ।)
 दुरोदरम् । इत्यमरटीकायां भरतः ॥
 दरोदरः, पुं, (दरजनकमुदरं यस्य ।) दुरोदरः ।
 इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (यथा, उवादि-
 खण्डटीकायां उज्ज्वलदत्तधृतमोवर्द्धनः । ५ । १६ ।
 “आश्रित्य दुर्गं गिरिकंदरोदरं
 क्रीडन्त्यसुस्मिन् सततं दरोदरम् ॥”)
 दहुरः, पुं, पर्वतः । (यथा, रामायणे । २ ।
 ६१ । २४ ।
 “मलयं दहुरश्चैव ततः खेदुदो निजः ॥”
 कश्चित् दहुरोऽपि पाठः ।) ईषद्वयभाजने,
 त्रि । इति मेदिनी । दे, १६६ ॥
 दहुराब्जः, पुं, अज्ञानविशेषः । तत्पर्यायः । मीमा-
 न्नीयः २ । इति शब्दमाला ॥
 दहुरीकं, स्त्री, (दारयतीव कर्त्वी । दृ + ङिच् +
 “कर्त्वीकादयश्च ॥” उर्णा । ४ । २० । इति
 ईकन्प्रत्ययेन साधुः ।) वाद्यम् । इत्युवादि-
 कोषः ॥
 दहुरीकः, पुं, (दारयतीव कर्त्वी इति । दृ +
 ङिच् + “कर्त्वीकादयश्च ॥” उर्णा । ४ । २० ।
 इति ईकन्प्रत्ययेन साधुः ।) मेघः । वाद्यमेदः ।
 मेकः । इति वंशप्रसारे उवादिहृत्तिः ॥
 दहुरं, स्त्री, यामजाजम् । इति मेदिनी । दे, १६७ ॥
 दहुरः, पुं, (इत्याति कर्त्वी शब्देनेति । दृ +
 “मकुर्दहुरौ ॥” उर्णा । १ । ४१ । इति उरच्
 प्रत्ययेन निपातनात् साधुः ।) मेकः । इत्यमरः ।
 १ । १० । २४ ॥ (यथा,—

“भद्रं कृतं कृतं मौनं कोकिलैर्जलदागमे ।
 दहुरा यत्र वक्तारक्षत्र मौनं हि शोभनम् ॥”
 इत्युदभटः ॥)
 मेघः । वाद्यभास्वमेदः । पर्वतविशेषः । इति
 मेदिनी । दे, १६७ ॥ (यथा, रघौ । ४ । ५१ ।
 “च निर्विश्व यथाकामं तट्ट्याजीनचन्दनौ ।
 क्षनाविव दिशस्तस्याः श्लेष्मै मलयदहुरौ ॥”)
 राक्षसः । इति वंशप्रसारे उवादिहृत्तिः ॥
 (अम्भकघातुमेदः । यथा, भावप्रकाशे ।
 “पिनाकं दहुरं नामं वक्ष्यति चतुर्विधम् ॥”
 “दहुरं स्वमिनिक्षिप्तं कुर्वते दहुरध्वनिम् ।
 गोलकान् बहुशः जलासंस्थान्मृत्युप्रदायकः ॥”)
 दहुरा, स्त्री, (इत्याति दारयति वा अस्तराति ।
 दृ + उरच् प्रत्ययेन निपातनात् साधुः ।) तत-
 ट्पा ।) चण्डिका । इति मेदिनी । दे, १६७ ॥
 दहुरः, पुं, (दरिद्राति दुर्गच्छत्यज्ञानेनेति । दरिद्रा +
 “दरिद्राति योऽजोपः ॥” उर्णा । १।१६० । इति ऊः ।
 रकारेकारयकाराणां लोपश्च ।) दहुरोगः ।
 इति शब्दरत्नावली ॥
 दहुरः, पुं, (दरिद्रा + बाहुलकात् उः । र्यालोपश्च ।)
 दहुरोगः । इत्युवादिकोषः ॥
 दहुरः, पुं, (दहुरं हन्तीति । दहृ + हन् + टक् ।)
 चक्रमर्दकः । इति शब्दरत्नावली ॥
 दहुरः, त्रि, (दहुरस्यास्तीति । दहृ + “लोमादि-
 पामादिपिच्छिकादिभ्यः शनेजश्चः ॥” ५।२।१०० ।
 इति पामादिषु पाठात् नः । ततो बत्वश्च ।)
 दहुरोगी । इत्यमरटीकायां भरतः ॥
 दहुरः, पुं, (दरिद्रा + ऊः । र्यालोपश्च ।) दहुरोगः ।
 इत्युवादिकोषः ॥
 दहुरः, त्रि, (दहुरस्यास्तीति । दहृ + नः ।) दह-
 रोगी । इत्यमरटीकायां भरतः ॥
 दहुरोगी, [न] त्रि, (दहुरोगोऽस्यास्तीति । दहृ-
 रोग + इनिः ।) दहुरोगी । इत्यमरटीकायां
 भरतः ॥
 दर्पः, पुं, (इत्यते इति । दृप् + भावे घच् ।)
 उच्छृङ्खलम् । इति नीलकण्ठः । कस्तूरी
 इति मेदिनी । पै, ७ । उर्णा । इति चिकाङ्-
 शेषः ॥ अहङ्कृतिः । तत्पर्यायः । गर्वः २ अह-
 ङ्कारः ३ अर्वाङ्गता ४ अभिमानः ५ ममता ६
 मानः ७ चित्तोन्नतिः ८ अयः ९ । इति हेम-
 चन्द्रः । २ । २२१ ॥ * ॥
 “अहङ्कारश्च सर्वेषां पापबीजममङ्गलम् ।
 ब्रह्मास्त्रे च सर्वेषां गर्वपर्यन्तमुन्नतिः ॥
 येषां येषां भवेत्पूर्णं ब्रह्मास्त्रं परातुपरे ।
 विनाय सर्वं सर्वेष्वात्मा तेषां ब्रह्माहमेव च ॥
 लुप्तायां महताश्चैव येषां गर्वो भवेत् प्रिये ! ।
 एवंविधमहं तेषां पूर्णभूतं करोमि च ॥
 चकार दर्पमङ्गलं महाविषयोः पुरा विभुः ।
 ब्रह्मणश्च तथा विषयोः शेषस्य च शिवस्य च ॥
 धर्मस्य च यमस्यापि शासनस्य चन्द्रस्यर्थयोः ।
 गवदस्य च वद्वेष गुरोर्द्वेषासक्तया ॥
 दौवारिकस्य भक्तस्य जयस्य विजयस्य च ।